

Istota metody projektów

Historyczne źródła metody projektów

XVI- wieczne kształcenie architektów
w akademii sztuk pięknych w Rzymie
„Academia di San Luca”

Konstruktywistyczne cechy metody projektów

- Orientowanie się na osobę uczącą – uczenie się przez realizację większego przedsięwzięcia
- Orientowanie się na rzeczywistość – rozwiązywanie problemów praktycznych związanych z warunkami pozaszkolnymi
- Orientowanie się na produkt – interdyscyplinarne podejście, aby stworzyć dzieło (projekt) w postaci szkicu, planów, modelu, opracowania

Doświadczenia J. Deweya Uniwersytecka Szkoła Eksperymentalna w Chicago

Wg. Deweya kluczem do prawdziwej nauki jest ukierunkowana aktywność w grupie społecznej.

Uczniowie nie mieli „słuchać i odpowiadać”, mieli przede wszystkim pracować zgodnie ze swoimi zainteresowaniami, rozwijać te zainteresowania poprzez podejmowany wysiłek związany z poszukiwaniem rozwiązań pojawiających się problemów.

Wyniki badań W.H.Kilpatricka

- Badania testowe pokazały, iż dzieci w szkole eksperymentalnej osiągnęły lepsze wyniki niż dzieci w szkole kontrolnej, mimo że celem w tej pierwszej nie było opanowanie materiału zawartego w obowiązującym programie nauczania

Wyniki badań W. H. Kilpatricka

Zaszły pozytywne zmiany w nastawieniu uczniów do szkoły:

- poprawiła się frekwencja,
- uniknęły niepożądane zachowania uczniów,
- uczniowie chętnie angażowali się w działania podejmowane w szkole,
- występowali z inicjatywą,
- chętnie i efektywnie współpracowali w grupie,
- wzrosła liczba absolwentów kontynuujących naukę

Według J. Deweya projekt występuje wtedy, gdy mamy do czynienia z pełnym aktem tworzenia

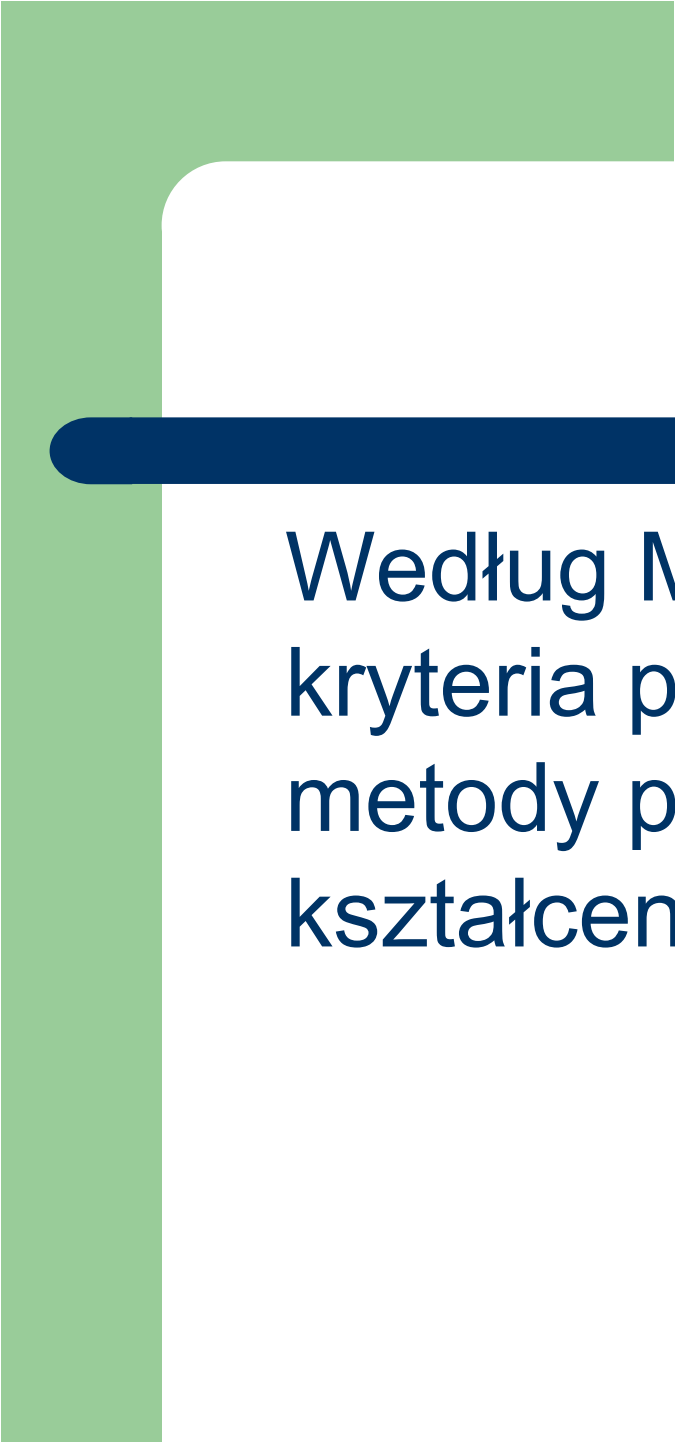
- odczucie trudności (problemu),
- określenie problemu,
- poszukiwanie możliwego rozwiązania,
- wyprowadzenie wniosków z przypuszczalnego rozwiązania,
- obserwacje i eksperymenty prowadzące do przyjęcia lub odrzucenia przypuszczalnego rozwiązania.

Według J.A. Stevensona cechy charakteryzujące projekt to:

- Stwarzanie sytuacji prowadzących do całkowitego wykonania jakiś czynności (fizycznych, intelektualnych, społecznych)
- Udział uczniów w ustalaniu celu oraz sposobów działania
- Czynność zawarta w projekcie powinna być odpowiedzią na sytuację problemową
- Zasady teoretyczne i fakty podawane są uczniom w miarę potrzeby
- Czerpanie z sytuacji problemowych spotykanych w życiu, szkole, w środowisku

W wdrażaniu metody projektów istotne są:

- Tworzenie warunków do aktywności uczniów
- Pozostawianie uczniom dużej samodzielności w ustalaniu tematyki, celów projektu oraz sposobów działania
- Zbliżanie szkoły do życia, uczenie rozumienia rzeczywistości

Według M.S. Szymańskiego cztery kryteria pozwalają na odróżnienie metody projektów od innych metod kształcenia

Progresywistyczna rola nauczyciela

Główne zadanie – organizowanie uczniom warunków do samodzielnego działania

- Pozostawia uczniom samodzielność w wyborze tematu, sposobów działania, partnerów do pracy w grupie
- Udziela pomocy, bez narzucania swojego zdania
- Uznaje „orientowanie się na proces” za równie ważny jak „orientowanie się na efekt”

Podmiotowość uczącego się

Metoda projektów umożliwia wszechstronny rozwój ucznia. W szczególności powinna:

- Uwzględniać zainteresowania, zdolności, aspiracje
- Wspierać rozwój poznawczy, emocjonalny i motoryczny
- Wspierać twórczość i innowacyjność
- Wdrażać do samodzielności, odpowiedzialności, przedsiębiorczości, wspólnego działania

Całościowość

Projekty powinny:

- być wykonywane w szerszym środowisku społecznym, zacierać granice między życiem szkolnym i pozaszkolnym, przygotowywać do rozwiązywania problemów, korzystania z różnych źródeł informacji pisanych i niepisanych
- mieć charakter interdyscyplinarny
- łączyć teorię z praktyką

Odejście od tradycyjnego oceniania

Uczący się:

- sami doświadczają, czy czynią postępy,
- dokonują samooceny i oceny społecznej,
- traktują ocenianie jako część pracy nad projektem (negocjowanie kryteriów oceniania, ocenianie w trakcie wykonywania projektu w celu wprowadzenia koniecznych zmian, itp.)